

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: D. F., narozená dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 6. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 3. 6. 2021, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 23. 2. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 184 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaná rozhodnutím č. j. X ze dne 23. 2. 2021 přiznala žalobkyni invalidní důchod ve výši prvního stupně. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov dospěla žalovaná k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 45

%. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž poukázala na pokles svých pracovních schopností v rozsahu 50 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně. Námitky žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl D (Systémová postižení pojiva), položku 1b (Systémový lupus erythematoses (SLE), systémová skleróza, polyarteritis nodosa, polymyozitida, dermatomyozitida, vaskulitidy, Sjögrenův syndrom; vleklé, pomalu progredující formy) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 20-35 %. Vzhledem k doloženým lékařským zprávám a charakteru postižení lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 35 %. Vzhledem k dalším zdravotním komplikacím žalobkyně zvýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 %, tzn. na konečných 45 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou, v níž namítla, že závěry žalované a jejich posudkových lékařů nejsou v souladu se skutkovým stavem. Navíc posudkový lékař žalované nevycházel ze správného použití posudkových kritérií, ale z vlastních nepodložených úvah. Zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti žalobkyně tak nebyl posouzen v souladu se zákonem o důchodovém pojištění a vyhláškou o posuzování invalidity.
4. Žalovaná ve vyjádření uvedla, že žalobkyně projevila nesouhlas s posouzením svého stavu z medicínského hlediska. Proto navrhla žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ

předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 50 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 4c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. periodická depresivní porucha středně těžká. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu 30–45 %. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně posudková komise zhodnotila při horní hornici i vzhledem ke chronicitě průběhu onemocnění. Vzhledem k dalším onemocněním žalobkyně (zejména systémový lupus erythematoses se sekundárním Sjögrenovým syndromem) posudková komise zvýšila danou hodnotu o pět procentních bodů, a to podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Celková míra poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně tak činí 50 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila 7. 12. 2020, tzn. den psychiatrického vyšetření MUDr. V. F. Stanovena platnost do dne 30. 6. 2024.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna psychicky náročné práce, konkrétně práce stresové. Rovněž není schopna práce fyzicky náročné spojené s manipulací s těžkými břemeny. Schopna však práce lehčí na zkrácený úvazek. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 50 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí přiznávajícímu žalobkyni neadekvátní výši invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení

(§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).

14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita druhého stupně žalobkyně vznikla ke dni 7. 12. 2020 a od té doby trvá**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 184 Kč za prokazatelně využitě poštovní služby žalobkyní v průběhu soudního řízení. Další výlohy soud žalobkyni neuhradí, neboť žalobkyně nedoložila ani netvrdila jejich konkrétní souvislost se svou procesní aktivitou. U oskenované účtenky z benzínové pumpy a parkovacího lístku datovaných 22. 11. 2021 není soudu zřejmé, ke kterému automobilu se váží ani kdo byl či je vlastníkem, resp. provozovatelem daného vozu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 31. března 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně